

Κείμενο

[Ίσες επαγγελματικές ευκαιρίες]

Είναι γενικώς αποδεκτή η άποψη ότι σε όλους θα πρέπει να παρέχονται ίσες ευκαιρίες, ακόμα κι αν δεν μπορεί να υπάρξει ισότητα στην **κατανομή** τον πλούτου. Ένας σημαντικός τομέας, λοιπόν, στον οποίο υπάρχει μεγάλη ανισότητα όσον αφορά στην αντιμετώπιση των ανθρώπων είναι ο επαγγελματικός χώρος. Όμως, ισότητα στις επαγγελματικές ευκαιρίες δε σημαίνει ότι ο καθένας θα μπορεί να κάνει όποια δουλειά θελήσει, ανεξάρτητα από τις ικανότητές του. Η ιδέα ότι θα μπορεί όποιος θέλει να γίνει οδοντογιατρός ή χειρουργός, ακόμα κι αν δεν μπορεί να **συντονίσει** τις κινήσεις των χεριών του, είναι προφανώς παράλογη. Ισότητα στις ευκαιρίες σημαίνει ίσες ευκαιρίες για όλους όσοι έχουν τα σχετικά προσόντα και τις ικανότητες για τη συγκεκριμένη δουλειά. Βέβαια, θα μπορούσε να θεωρηθεί άνιση μεταχείριση το γεγονός ότι ορισμένοι άνθρωποι είχαν την τύχη να γεννηθούν με καλύτερο γενετικό δυναμικό από άλλους ή να κάνουν καλύτερες σπουδές κι έτσι να έχουν το προβάδισμα στον φαινομενικά ισότιμο συναγωνισμό της αγοράς εργασίας.

Ωστόσο, η ισότητα των ευκαιριών στον εργασιακό χώρο συνήθως θεωρείται ως μία από τις ενέργειες για την **ενίσχυση** της ισότητας σε διάφορους τομείς, όπως στις ευκαιρίες πρόσβασης στην εκπαίδευση. Το αίτημα για ίσες ευκαιρίες στον εργασιακό χώρο ξεκινά από τον ρατσισμό και τις διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα, διακρίσεις που επικρατούν σε μεγάλο βαθμό σε ορισμένα επαγγέλματα. Οι **υπέρμαχοι** των ίσων ευκαιριών στην επαγγελματική αναζήτηση υποστηρίζουν πως όλοι όσοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα θα πρέπει να έχουν την ίδια μεταχείριση, όταν αναζητούν εργασία. Καμιά διάκριση δε θα πρέπει να γίνεται με **βάση** τη φυλή ή το φύλο του ανθρώπου, εκτός από τις πολύ σπάνιες περιπτώσεις στις οποίες η φυλή ή το φύλο μπορεί να θεωρηθούν προσόντα σχετικά με τη συγκεκριμένη δουλειά.

Ορισμένοι, όμως, ας τους πούμε εξισωτικούς, δεν αρκούνται στην απαίτηση ίσης μεταχείρισης στις αιτήσεις για εργασία. Ισχυρίζονται επιπλέον ότι είναι σημαντικό να εξαλειφθούν οι υπάρχουσες ανισορροπίες σε συγκεκριμένα επαγγέλματα, όπως για παράδειγμα στον δικαστικό κλάδο, στον οποίο υπάρχουν περισσότεροι άντρες παρά γυναίκες. Βέβαια, η μέθοδος που χρησιμοποιούν, για να **αποκαταστήσουν** τις υπάρχουσες ανισορροπίες, είναι γνωστή ως αντίστροφη διάκριση. Δηλαδή το να προσπαθεί κανείς στις προσλήψεις να δίνει προτεραιότητα σε άτομα από ομάδες που θεωρούνται μη προνομιούχες. Σκοπός αυτής της άνισης

μεταχείρισης είναι να επιταχυνθεί η διαδικασία της κοινωνικής ισότητας, δημιουργώντας βέβαια, προσωρινά τουλάχιστον, μια άλλη ανισότητα.

N. Warburton (1999). *Φιλοσοφία -Τα βασικά ζητήματα*. Αθήνα: Περίπλους, 113 - 115 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 - 100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Ποιο νόημα έχει, κατά τον συγγραφέα, η έννοια «ίσες επαγγελματικές ευκαιρίες»; (60 – 80 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2. Πώς επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στις παραγράφους του κειμένου;

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1. Να γράψετε από μία πρόταση με καθεμιά από τις ακόλουθες λέξεις (επισημαίνονται στο κείμενο με **έντονη γραφή**). Φροντίστε, ώστε μέσα από την πρόταση να γίνεται φανερή η σημασία της κάθε λέξης: **κατανομή, συντονίζει, ενίσχυση, υπέρμαχοι, αποκαταστήσουν** (μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, δηλαδή την πτώση, τον αριθμό, το γένος κλπ.)

(μονάδες 10)

Γ2.α. «Καμιά διάκριση δε θα πρέπει να γίνεται με βάση τη φυλή ή το φύλο του ανθρώπου ...». Να δηλώσετε αν η χρήση της γλώσσας στην παραπάνω φράση είναι κυριολεκτική/δηλωτική ή μεταφορική/συνυποδηλωτική.

(μονάδες 3)

Γ2.β. Να γράψετε δύο προτάσεις με τη λέξη ***βάση***. Στην πρώτη χρησιμοποιήστε τη λέξη κυριολεκτικά/δηλωτικά και στη δεύτερη μεταφορικά/συνυποδηλωτικά.

(μονάδες 2)